

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers € 0.20
Jaarabonnement € 2.40
IBAN BE35 0688 9972 4537

Stichter: F.L.A. FREYTAG

De gevoelens die ons vernietigen

ZOALS wij vernomen hebben door onze kennis van de waarachtige dingen, zijn ons leven en ons geluk vooral afhankelijk van de gevoelens die wij in ons hart aankweken. Door ons zesde zintuig, ons geestelijk zintuig, kunnen wij heel wat indrukken voelen, de een gunstig en de ander schadelijk. De gunstige gevoelens onderhouden het leven, de schadelijke leiden tot onze vernietiging, door het feit dat wij gemaakt zijn om alleen maar altruïstische gevoelens op te bouwen. Alle egoïstische gevoelens hebben een ontbindende kracht voor ons gehele wezen.

Onder de schadelijke indrukken is er een heel bijzondere, de jaloezie, die degene die er door aangetast wordt, verschrikkelijk doet lijden. Salomo, de wijze koning, zei: "De woede is wreed en de toorn is onstuimig, maar wie zal weerstaan aan de jaloezie?" Doch alle mensen lijden aan jaloezie omdat ze allen egoïstisch zijn, want jaloezie komt automatisch voort uit het egoïsme.

De jaloezie is dus een super concentraat van egoïsme, daarom heeft ze zo pijnlijke effecten. Er zijn mensen die sterven van jaloezie of zelfs moorden plegen. Om radicaal te genezen van dit verschrikkelijke gevoel moeten we ons volledig ontdoen van het vergif van het egoïsme. Daarom moeten we de vriendelijke en medelijdende school van onze geliefde Verlosser binnen gaan, door de beoefening van het altruïsme. Dit laat ons toe alle negatieve gevoelens die ons doen lijden en sterven, te overwinnen.

Het proces van verandering van het karakter is in feite niet moeilijk. Men moet oprecht genoeg verlangen te veranderen. Dat is het grote punt. Anders aarzelt men altijd en komt men tot niets, want de Heer kan ons niet veranderen zonder dat wij het willen en ons persoonlijk inspannen.

De Heer gaf ons een schitterende demonstratie van de goddelijke gevoelens. Hij had veel medelijden met de arme mensheid, verdrongen in haar passies en ellende. Hij betaalde edelmoedig de prijs van haar bevrijding. Hij nodigt ons uit ons bij hem aan te sluiten. Dit is zeer eenvoudig, maar wordt zeer zelden eerlijk genoeg nageleefd. Daarom gebeurt de genezing van het hart zo langzaam.

Onder de ingevingen van de Satan hebben wij in ons een ongelukkig karakter gevormd, van a tot z gemaakt door de slechte gewoonten die wij tijdens ons bestaan hebben aangenomen, die onzedelijk zijn. Wij moeten

die allemaal kunnen verwijderen. Wie opvliegend en jaloers is, kan dat nog gemakkelijk herkennen. De pijnen die deze gevoelens hem bezorgen en de gevolgen die eruit voortvloeien zijn gemakkelijk te ontdekken. Er zijn echter veel andere dingen die niet goed, of mooi zijn en die zeer nadelig zijn, zonder dat ze zichtbaar zijn. Er is dus goede wil en oprechtheid nodig om ze te herkennen en ze terzijde te schuiven.

De mensen verlangen naar vreugde, geluk en tevredenheid. Wat doen ze allemaal niet om eer, welzijn en welvaart te verkrijgen! Zij studeren en leren allerlei dingen. Natuurlijk hebben een professor, een dokter, een wetenschapper het gemakkelijker zich een weg te banen in de wereld dan een eenvoudige of ongeschoolde arbeider. Alleen al vanwege zijn titel wordt er naar een professor geluisterd en wordt hij geacht. Dit zet de mensen ertoe aan te studeren om geacht te worden en een positie te bekleden die hun allerlei financiële en andere voordelen kan opleveren. Zo stort men zich dieper in de duisternis. Men ging zelfs zo ver te beweren dat de mens van de aap afstamt. En men dacht van de geleerde die dit verklaarde: "Hij is een wonder van geleerdheid."

De mensen zijn zeer handig. Zij kunnen hun naaste charmeren door uit een muziekinstrument prachtige klanken te toveren. Anderen kunnen buitengewoon goed rekenen. De bekwaamheden van de mens uitend zich op allerlei gebied. En de tegenstrever weet dit. Daarom onderhoudt hij de mensen met alle dingen die hun bevallen. Hij geeft hun alles wat zij vragen: u wilt de juiste wetenschap kennen? Ik zal ze u bezorgen. U wilt iets anders? Zeg het maar. U wilt het evangelie? Ik zal er u manden vol van geven op mijn manier, het katholicisme, het protestantisme, alles wat u wenst. De tegenstrever zal u alles geven, maar hij zal van u nooit een echt kind Gods maken dat alles wat doet lijden en sterven kan overwinnen. Met hem blijft men altijd in dezelfde duisternis verkeren. Wilt u hygiëne? Hij raadt u dit, dat, nog andere dingen en talrijke regimes aan. En als u bijzonder moeilijk bent, zal hij u het zogenaamde regime der regimes, het nec plus ultra aanraden. Maar daarmee kunnen de mensen het niet eens worden met elkaar. Zij gaan verder met elkaar te benijden, elkaar te haten, elkaar te bestrijden, elkaar te doden, te lijden en te sterven.

Dit is ook zo voor ieder van ons, zolang wij door een of ander boos gevoel in de duivelse greep blijven. Als

wij willen veranderen, moeten wij dus onvoorwaardelijk tegenover onszelf zijn. Laten wij ons goed herinneren, dat op de wereld alles "ersatz" is. Daarom ook zal alles verdwijnen tijdens de grote ramspoed die over de wereld zal komen, als onvermijdelijke gelijkwaardigheid van ons gedrag. Dat zal een volledige schoonmaak zijn. Er zal alleen nog het Rijk Gods overblijven, dat zich nu op aarde vestigt en dat eeuwig zal bestaan.

Het licht van de waarheid begint te schitteren door de publicaties van het Koninkrijk van God, in het bijzonder door *De Boodschap aan de Mensheid*. Die toont ons de duistere ondergrond van alles wat tegenwoordig nog lijkt te schitteren in het rijk der duisternis, dat bezig is in elkaar te storten. Wij moeten dus nu kiezen, en goed kiezen. Dat wil zeggen niet meer verder gaan met ons te verbinden met de god van deze wereld die zal verdwijnen maar ons te richten naar het Koninkrijk van God dat bezig is zich te vestigen.

Het volk van God, dat het Koninkrijk van God nu op aarde inleidt onder de leiding van de Eeuwige en van onze geliefde Verlosser, is een volk van licht. Het bewandelt de weg van het leven en het geluk, waaruit alle duivelse principes, zoals jaloezie, afgunst, hoogmoed, woede, haat, enz. verbannen zijn. Al deze gevoelens beletten volledig de zo onontbeerlijke gemeenschap van het hart en de uitwisseling van genegenheid, die alle mensen met elkaar zouden moeten verbinden.

Vooral de jaloezie is het ergste duivelse gevoel. Zoals hierboven staat, komt het voort uit een heel speciaal concentraat van egoïsme. We mogen rust noch duur kennen alvorens wij dit volledig overwonnen hebben, eenvoudig door het tegengif in te nemen. Dit tegengif bestaat eruit ons te verheugen als onze naaste meer geëerd en meer gewaardeerd wordt dan wijzelf, of als hij meer succes heeft. Om van deze verschrikkelijke jaloezie te genezen moet men het welslagen wensen van degene waarop men jaloers is en van ganser harte aan zijn succes meewerken. Als men zo moedig en eerlijk tegen zichzelf vecht, is het welslagen verzekerd en volledig. Dan kan de Heer ons overvloedig zegenen. Hij is niet onverschillig voor onze inspanningen en onze strijd. Hij verlangt van ons oprechtheid en rechtschapenheid van hart.

Omdat wij de methode voor de bevrijding van deze duivelse ketens kennen, moeten we dus de moed hebben tegenover onszelf de hele waarheid te bekennen, ons te tonen zoals wij zijn en onze fouten en gebreken te erkennen. Kijk naar David! Op een gegeven moment bevond hij zich in een ongelukkige en gevaarlijke situatie. Hij had vast en zeker prachtige karaktertrekken. Toch beging hij ernstige fouten. Maar hij bekende die

Vreugde is voor de mensen met een oprecht hart

DE boerenkar rukte op in het langzame tempo van de ossen, toen Marco plotseeling zijn evenwicht verloor en per ongeluk met zijn gezicht op een afgesneden rietstengel viel die genadeloos zijn oog doorboorde. Hoewel hij nog jong was, moest hij toch al de hand aan de ploeg slaan met alle risico's en gevaren van dien. Het land waar hij werd geboren strekte zich uit tussen de Po en de Adige. Er was dan ook geen gebrek aan water en dat maakte het land bijzonder vruchtbaar. De vlakke was zo uitgestrekt, dat men de bergen in de verte niet met het blote oog kon onderscheiden. Wat waren de inwoners van het dorp 's avonds na een dag hard werken blij om tot rust te komen bij het concert van de kikkers en de krekels die in deze omgeving natuurlijk in overvloed aanwezig waren.

De meeste mensen werkten in de landbouw, niet omdat ze daar zelf voor gekozen hadden, dat is waar, maar omdat het door de omstandigheden opgelegd werd, omdat het in dit deel van het land bijna de enige mogelijkheid was om je brood te verdienen. In die tijd heerste de klasse van de rijke minderheid en die van de arme meerderheid onderwierp zich om een mager salaris te ontvangen in ruil voor een dagelijkse portie vermoeidheid. Marco behoorde tot de tweede categorie die zich tien maanden van het jaar moest voeden met polenta en tijdens de andere twee maanden met brood; een dieet dat trouwens slechts voor de meest bevoorrechten ten deel viel.

Marco vond uiteindelijk het ideale meisje met wie hij een gezin wilde stichten. Uit deze verbintenis werden drie kinderen geboren, onder wie Catana. Om voor zijn gezin te zorgen, diende de vader van het gezin twee en soms zelfs drie bazen. Deze laatsten, die

het volste vertrouwen hadden in hun werkgever, aarzelden niet om het goed functioneren van hun domein in zijn handen te leggen. Bovendien leverde zijn sociale en genereuze karakter hem een groot aantal vrienden op. Maar Marco had helaas niet alleen deugden. Hij had ook de ongelukkige gewoonte om wijn te drinken, te midden van de enorme watervlakte waarin hij als chef van het moeras de hele dag rond waadde. 's Avonds trok zijn staat van dronkenschap profiteurs aan zoals het licht de muggen, en het zo zwaar verdiende geld ging dan in rook op...

Catana, Marco's flinke en hardwerkende dochter, vond het niet erg om elke ochtend vroeg op te staan. Om 4 uur al vertrok ze naar de velden, met haar gereedschap en een beetje eten. De schemering zag haar naar huis terugkeren en als de klok 23 of 24 uur aangaf, hield ze op met het maken van vlechtwerk van riet om van een paar uur rust te genieten.

Hé, vader is vanavond nog niet thuis gekomen, dacht Catana wel op een avond, toen ze naar bed ging. Maar omdat dit niet de eerste keer was, dat zo iets gebeurde, maakte ze zich niet al te veel zorgen. Maar toch, deze keer, was er wel iets gebeurd. Marco, was dronken van een hoogte van vijf meter naar beneden gevallen en had zijn hand gebroken. En omdat in die tijd bijna geen mogelijkheden bestonden om arme mensen te behandelen, had de gehandicapte Marco de mogelijkheid om zijn brood te verdienen verloren. Geen werk meer, geen geld, en geen vrienden!

Wat te doen? vroeg de arme man zich af. Vertrekken naar Amerika! Er werd zoveel goeds over dit land gezegd, dat hij niet aarzelde om met zijn gezin de Atlantische Oceaan over te steken. Alleen Catana bleef liever in Italië om te trouwen, omdat ze dacht dan meer vrijheid te hebben. Ze had niet kunnen voorzien dat het tegenovergestelde zou

nederig en eerlijk. Hij toonde van ganser harte berouw, niet alleen tegenover God, maar ook tegenover zijn hele volk. Hij verborg niets. Hij zei: "Als ik zweeg, was het als een vuur in mij, dat mijn beenderen verslond. Ik zal mijn overtredingen bekennen tegenover God en gans Zijn volk." Hij vroeg aan de Almachtige hem een goed ingestelde geest te bezorgen om dit te kunnen doen. Het is deze gemoedstoestand, die het hem mogelijk heeft gemaakt al de goddelijke barmhartigheid te voelen die hij in een Psalm bezong, waarin bij ieder vers deze zin terugkeert: "Loof de Heer, want zijn goedertierenheid is tot in de eeuwigheid."

De barmhartigheid en het medelijden van de Eeuwige zijn inderdaad oneindig. Als men denkt aan de stellige belofte die Hij aan David deed, dat één van zijn afstammelingen eeuwig op de goddelijke troon zou zetelen, en dat dit gerealiseerd werd in onze dierbare Verlosser, die enerzijds de oorsprong en anderzijds de telg van David is, staat men verstomd over de onuitsprekelijke goedheid en trouw van de Almachtige.

Met zo'n Vader lopen we dus geen enkel risico. Maar het is absoluut noodzakelijk, dat wij in het Huis van de Eeuwige niet de schijnheilige uithangen. Want dat is zeer gevaarlijk. Arm zijn maakt niets uit, zolang we maar willen veranderen en als daarop de inspanningen volgen. Daarentegen, onze toestand verbergen en vrijwillig willen doorgaan voor iets wat we niet zijn, is zeer, zeer slecht. Wij moeten rechtschapen zijn in onze gevoelens.

Wij moeten dus trachten ons te plaatsen in het Koninkrijk Gods en ons binnen die grenzen te houden. Daarom mogen we niet blijven bij onze fouten, onze gebreken, ons jaloers, achterdochtig, opvliegerig en hoogmoedig karakter, want die leiden ons tot de ondergang en maken ons ongeschikt voor het Koninkrijk van God. Wij moeten dit alles in ons met energie bestrijden, als wij onze bestemming willen bereiken; dat is het eeuwige leven op aarde in volmaakte vrede en harmonie.

Wij moeten dus het kwaad in al zijn vormen en zijn bedrieglijke uiterlijkheden verwijderen. Ons verwijderen van het kwaad wil niet zeggen ons verwijderen van de mensen. Integendeel. Wij moeten met hen omgaan en hen liefhebben, voor hen een voorbeeld zijn door ons gedrag en de goddelijke gevoelens die wij pogen in ons hart aan te kweken; vooral door waarheidlievend en echt te worden.

Onze dierbare Verlosser zei altijd de hele waarheid. Toen de rijke jongeman bij hem kwam en hem vroeg, wat hij moest doen om het eeuwige leven te bezitten, antwoordde Jezus hem: "Ga, verkoop alles wat u bezit, geef het aan de armen en volg mij." De rijke jongeman ging droevig heen, want hij bezat veel aardse goederen, en hij had de moed niet de stap te zetten die de Heer hem voorstelde.

Het is zeker, dat niet iedereen de moed heeft van Mattheüs en nog anderen. Inderdaad, men steunt graag op wat men bezit, terwijl de Heer juist verlangt, dat men geen andere steun heeft dan zijn arm. Hij kan ons alleen zijn macht tonen, als wij er hem de gelegenheid voor geven door ons volledig in zijn handen over te leveren. Dat is hetzelfde voor alles, voor de materiële en financiële dingen en ook voor onze gezondheid. Als de macht van de geest van God zich beetje bij beetje voldoende kan uiten bij een beginnend lid van het Leger van de Heer als resultaat van zijn inspanningen, zal hij een volmaakte geestelijke en lichamelijke gezondheid bezitten. En dat is beter dan alles wat men kan verlangen. In zo'n toestand kennen we vreugde, geluk, vrede en hebben we alles wat wij nodig hebben. Welnu de vreugde is een onontbeerlijk element voor het leven van iedere mens. Daarvoor moeten we

alleen volledig altruïstische en onbaatzuchtige goddelijke gevoelens aankweken en enkel steunen op de Heer, en niet op de Mammon.

Zoals we in het begin van dit artikel aangetoond hebben, is de god van deze wereld zo slim en doortrapt en kan hij zijn waar op zo'n manier aan de mensen aanprijzen, dat hij hen de ene zaak voor de andere laat houden. Voor ons, die onderricht zijn, is het ogenblik aangebroken om ons uit te spreken voor de waarheid, opdat wij ons niet meer zouden laten beïnvloeden door de tegenstrever en zijn duivelse bedriegerijen. Wij moeten oprecht genoeg zijn in alles de waarheid te laten gelden. De basis van het welslagen is inderdaad de eerlijkheid van ons hart. Anders dient al de rest tot niets.

We moeten dus een karakter krijgen dat verworven is in de zon van de goddelijke rechtvaardigheid. En dit karakter kan enkel verkregen worden door alleen maar te steunen op de arm van de Almachtige, die de Schepper en de Eigenaar is van gans het heelal, en vooral van de aarde, die Hij met de zachtmoedigen in het Koninkrijk van God zal delen. Zij zijn het die de aarde en al haar zegeningen zullen erven.

Laten we dus proberen bij deze zachtmoedigen te horen, die alle gevoelens die tot de ondergang leiden, overwonnen hebben en de gevoelens van het Koninkrijk van God verworven hebben, waarin zij als aardse kinderen van God eeuwig zullen kunnen bestaan. Zij zullen het eeuwige leven verworven hebben door de volledige verandering van hun mentale register, nadat zij eerst vrijgekocht werden door het offer van onze geliefde Verlosser en daarna onderricht op zijn school door hem als Model te nemen om het eeuwige leven waard te worden.

Moderne slaven

De krant *Tribune de Genève* van 22 december 2023 publiceerde een artikel dat de sluis oplicht over de keerzijde van kunstmatige intelligentie en in het bijzonder over het leger van vaak jonge werknemers, die altijd slecht betaald worden en steeds terugkerende eentonige, saaie, maar essentiële taken uitvoeren voor het aanleren en trainen van de algoritmen van kunstmatige intelligentie. Dit zijn de werkomstandigheden van deze moderne slaven.

De verborgen handjes van AI in de Filippijnen

Tienduizenden Filippijnse IT-ers trainen de algoritmen van de wereldleiders bij kunstmatige intelligentie. Vaak onder zeer hachelijke omstandigheden.

In het schemerige licht van zijn kleine kamer, met muren van plaatstaal, zijn ogen onafgebroken gericht op een oud computerscherm, is Cheiro, 27 jaar, met zijn toetsenbord bezig met een wolk van duizenden stippen uitgezaaid over een driedimensionaal vlak. Door dat geheel te vergelijken met een foto genomen vanaf het dashboard van een auto die in San Francisco rijdt, selecteert hij bepaalde opeenvolgende punten met zijn muis en noteert vervolgens hun geometrische coördinaten in zijn software.

"Elk van deze punten is de weergave van de terugkaatsing van de laser die door de zelfrijdende auto wordt uitgezonden terwijl die zijn omgeving aftast. Ik moet elke vorm identificeren om het voertuig te helpen een andere auto te onderscheiden van een voetganger, een boom van een verkeersbord, of een dier van een gebouw. Ik doe deze taak voortdurend zonder onderbreking ongeveer twaalf uur per dag, zeven dagen per week, vaak 's nachts", zucht hij, wijzend naar een hoek van de kamer, waar een vies ruikende stromat ligt op een houten pallet. "Zoals ik het begrijp, zullen deze gegevens op een dag kunstmatige intelligentie in staat stellen om een chauffeur te vervangen."

Door het raam verlicht de maan de sloppenwijk in Cagayan de Oro, een grote stad in het zuiden van de Filippijnen. Tientallen bewoners van de wijk voeren soortgelijke taken uit. Zittend in een internetcafé, bij gebrek aan een eigen computer, werken Junbee en John-Henry, twee jongens van in de twintig, aan foto's van eten. "We knippen de omtrek van elk voedingsmiddel uit, voordat we het invoeren in de software. Door deze taak duizenden keren te herhalen, leren we aan de machine om zelf objecten te herkennen. Deze technologie zit al ingebouwd in de nieuwe iPhones", zegt John-Henry, terwijl hij op een foto klikt van hardgekookte eieren die naast mueslirepen staan.

Run op data

Een groen logo aan de linkerkant van hun scherm verradt de identiteit van hun werkgever: Remotasks, een dochteronderneming van het jonge Amerikaanse bedrijf ScaleAI. Het bedrijf, opgericht in 2016 in San Francisco door Alexandr Wang, destijds een 19-jarig IT-genie, is gespecialiseerd in het leveren van data aan de wereldleiders op AI gebied. Een goudmijn: tijdens de laatste fondsenwerving, in 2021, werd ScaleAI gewaardeerd op 7,3 miljard dollar. Tot de klanten van het bedrijf behoren Apple, Google, OpenAI, Samsung, Amazon en het Amerikaanse leger.

Om hun algoritmen te trainen, hebben de kampioenen van Silicon Valley, autofabrikanten en andere multinationals die worden gelokt door de beloften van AI, enorme hoeveelheden "geannoteerde" gegevens nodig, d.w.z. eerder ontcijferd en georganiseerd door mensen. Teksten opgeslokt door ChatGPT, moeten worden ontdaan van racistische of seksistische opmerkingen; de inhoud van de miljoenen uren video die door de zelfrijdende auto's van Google worden gefilmd, moet zorgvuldig worden bekeken; de oceaan van foto's die zijn gemaakt door mobiele telefoons van Apple of Samsung moet worden afgepeld.

Leger van onder-IT-ers

Om deze miljarden microtaken uit te voeren, heeft Remotasks een netwerk van ongeveer 240 000 werknemers opgebouwd in verschillende landen in het Zuiden, waarvan vele in de Filippijnen, waar het bedrijf in 2017 terecht kwam. Ze worden allemaal samengebracht op een online platform om de te annoteren gegevens naar de vier hoeken van de planeet te sturen. Elk van deze "taskers" – een bijnaam gegeven door Remotasks – ziet zijn werk beloofd met een paar cent per taak en hun centjes worden betaald via PayPal. Geen van deze onderaannemers is formeel in dienst van het Californische bedrijf, dat zich dus niets hoeft aan te trekken van de nationale wetgeving.

"Ik werk al bijna vier jaar zeven dagen per week voor Remotasks, het levert me ongeveer \$8 per dag op voor tien tot twaalf uur dagelijks werk. Het is minder dan het wettelijk minimum en ik heb geen sociale zekerheid, maar ik heb geen keus. In dit deel van de Filippijnen zijn er maar heel weinig banen", zegt Cheiro. "De andere oplossing is om drugs te gaan verkopen. Maar ik wil een toekomst", voegt John-Henry eraan toe, van wie een familielid net is veroordeeld tot enkele jaren gevangenisstraf voor drugshandel. Volgens de directeur van de Universiteit van Cagayan de Oro is er op de lokale arbeidsmarkt slechts voor een kwart van een leeftijdsgroep werk.

Door gebruik te maken van deze goedkope en werkeloze arbeidskrachten, heeft Remotasks een indrukwekkende logistiek op touw gezet in Cagayan de Oro. Een heel gebouw in het centrum van de stad werd in 2020 verhuurd en vervolgens gevuld met honderden werkplekken. Dag en nacht volgen in drieploegdiensten cohorten jongeren elkaar op om getraind te worden in het annoteren van gegevens door functionarissen van de bedrijven. Na een paar maanden worden ze naar huis gestuurd om online te werken.

"Alleen al in Cagayan de Oro, het bruggenhoofd

gebeuren. Zeven kinderen volgden elkaar in snel tempo op. Thuis was haar taak niet gering en op het veld wachtte het werk. Hoe die twee dingen te verzoenen?

Catana's gezond verstand vond al snel een oplossing. Ze zette de oudere kinderen in een kruiwagen en ging met hen naar het veld, de jongere kinderen bleven gewoon in hun bed. Maar hun moeder liet hen niet in de steek. Meerdere keren per dag kwam ze thuis om ze te verzorgen. Al deze monden moesten gevuld worden en het salaris van haar man was niet genoeg, omdat de werkloosheid welig tierde. De burens waren net zo arm aan wereldse goederen, maar in hun hart waren twee schatten verborgen: naastenliefde en solidariteit. Dankzij deze twee onvergelykelijke kwaliteiten wisten ze vaak hun schamele rantsoen nog met het arme gezin te delen.

Zo'n leven wens ik niemand toe, zelfs niet aan een dier! zuchtte deze moeder uitge-

put van vermoeidheid en overweldigd door zorgen. In plaats van haar te helpen, waren de kinderen ongehoorzaam en kibbelden, waardoor Catana soms tot wanhoop werd gedreven. Ook voor hen waren er natuurlijk geen goede vooruitzichten: geen baan, geen werk. En zelfs als er zich een lucratieve bezigheid voordeed, gaven ze de voorkeur aan gokken, vergetend dat je daarmee meer verliest dan wint.

Tot overmaat van ramp werd Vittorio, de zesde van het groepje kinderen, ernstig ziek toen hij 5 jaar oud was. Uiteindelijk kwam hij met longemfyseem in het ziekenhuis terecht voor een operatie. De kleine wachtte heel gedwee in zijn bed tot iemand voor hem kwam zorgen. De verpleegster kwam en bracht hem een verdovingsmiddel. Argwanend proefde hij met het puntje van zijn tong deze onsmakelijke vloeistof; wat is dat vies! stelde hij vast. Dus toen de verpleegster zich omdraaide, haastte hij zich om het

onder zijn bed te gieten. Even later drong het mes van de chirurg door in het vlees van het kind dat, wakkerder dan ooit, begon te schreeuwen van de pijn, zo erg dat zijn moeder het bij de uitgang van het ziekenhuis hoorde.

Na deze operatie zouden we mogen denken, dat de gezondheid van de kleine snel zou herstellen. Maar het tegenovergestelde gebeurde, tot groot verdriet van zijn moeder. Zou Vittorio sterven? Catana durfde niet aan deze vreselijke mogelijkheid te denken. De dokter ook niet.

Nadat hij iedereen zo goed mogelijk had gerustgesteld, bekeek hij nog eens dit geval, dat als hopeloos werd beschouwd. Hij zette met heel zijn hart al zijn vermogens in, en het wonder gebeurde: drie maanden na de operatie kreeg Vittorio zijn gezondheid terug.

Een paar jaar later brak de Tweede Wereldoorlog uit. In de buurt van het huis dreigden

machinegeweren, terwijl vliegtuigen hun bommen op het dorp gooiden en het bijna volledig vernietigden. Vittorio's familie leefde, net als alle anderen, zo in angst dat ze vaak onmogelijk konden eten, en schuilkelders waren de enige beschikbare plaatsen om tijdelijk wat veiligheid te vinden.

Catana had al zo'n hel meegemaakt tijdens de Eerste Wereldoorlog. Ze herinnerde het zich alsof het gisteren was: de dood en nog eens de dood, altijd aanwezig in haar omgeving en overal. Vandaag zijn zij het, morgen ben ik het, dacht ze. Inderdaad, de Spaanse griep leek iedereen te kunnen overkomen. En toch was Catana toen gespaard gebleven. En nu er weer gevaar dreigde, dacht ze aan de bescherming van toen en een vlaag van vertrouwen steeg op in haar hart.

Uiteindelijk eindigde de oorlog, maar liet een nog doffere ellende achter dan daarvoor. In de zomer voelde Vittorio's huis aan

van Remotasks in de Filippijnen, zijn minstens 10 000 mensen opgeleid. Op papier zijn deze mensen zzp'ers. Maar ze hebben een meerdere, kantooruren en zelfs een tussentijd om te lunchen. Het is uitbuiting, puur en simpel", zegt een voormalige functionaris van Remotasks in dit land, die zelf duizenden van deze Al-dwanganarbeiders heeft opgeleid.

Toen hij werd ondervraagd over de praktijken van Remotask, vermoedde het lokale hoofd van de arbeidsinspectie een grootschalig gebruik van zwartwerk en beloofde hij een onderzoek in te stellen. "Het zal wel moeilijk worden. We hebben weinig macht over een buitenslands bedrijf en online werken maakt het nog moeilijker om controle uit te oefenen", waarschuwt hij. "Als er problemen zijn, zal Remotasks niet zonder alternatieven komen te zitten: het bedrijf opende onlangs kantoren in Nigeria en Venezuela, waar arbeid nog goedkoper is." De markt voor de annotatie van data zal naar verwachting tegen het einde van het decennium vertienvoudigen tot een waarde van bijna 9 miljard dollar.

Wat een ellende! Deze jongeren hebben geen keus, ze zijn op zoek naar werk, ze willen zich niet bezighouden met drugshandel of andere illegale handel, en hebben vaak maar één optie: zich laten rekruteren door de digitale reuzen voor een belachelijk salaris, voor vervelend, saai werk in lange werkdagen. We kunnen hier herkennen wat er gebeurde aan het begin van het industriële tijdperk, in fabrieken waar een leger arbeiders aan een lopende band werkte, gedwongen om steeds dezelfde taken uit te voeren, in een aanhoudend tempo, gedurende de hele dag.

Slavernij is van vorm veranderd, maar het is nog steeds hetzelfde principe: „Uitbuiting van de zwakkere door de sterkste" en zonder de mogelijkheid om te klagen. Dit alles zodat we kunnen genieten van kunstmatige intelligentie op onze computers, in Europa of in de Verenigde Staten. Want er bestaan geen wonderen. De kunstmatige intelligentie die zo wonderbaarlijk lijkt, zo geweldig op het podium van de westerse wereld, is dat veel minder achter de schermen van het aanleren van deze software. Ook al kunnen onze nieuwe technologieën onze moeilijkste problemen oplossen, onze meest uiteenlopende vragen kunnen beantwoorden, ze hebben dat toch eerst moeten "leren" of de informatie moeten verzamelen die we van hen vragen.

De digitale reuzen gebruiken geen ingenieurs of zelfs technici voor deze ondergeschikte en oninteressante taken; dat zou veel te duur zijn. Ze hebben een eenvoudige en goedkope oplossing bedacht: werkloze jongeren in arme landen kunnen het prima. Hoe hadden we daar niet aan kunnen denken? Kunstmatige intelligentie heeft zichzelf niet getraind, dat is duidelijk. Maar hebben deze jongeren niet, net als wij, recht op een betere toekomst? Staan we onverschillig tegenover deze uitbuiting?

Gelukkig weten we dat deze stand van zaken niet zal blijven duren. Een nieuwe tijdperk is in voorbereiding. Het Koninkrijk van God staat op het punt naar de aarde te komen. Er zal geen onrecht meer zijn. Het zal niet langer de wet van het overleven van de sterkste ten nadele van de zwakkere zijn, die zal zegevieren, maar de universele wet die door iedereen zal worden gerespecteerd en nageleefd. Jesaja voorspelde het al zo'n 3000 jaar geleden: "Ga dan alleen af op dit onderricht, op mijn getuigenis. Spreek uitsluitend volgens deze woorden, waartegen geen bezwering bestand is! Als ze niet op deze manier spreken, zal er geen dageraad zijn voor het volk." Jes. 8: 20. Iedereen zal zijn naaste liefhebben, rekening met hem houden en hem respecteren. Het is de Heer die de komst van die prachtige tijden heeft voorzien en ervoor heeft gezorgd, dat de hele mensheid gelukkig zal zijn. Zijn geliefde Zoon, onze geliefde Heiland, heeft de prijs betaald voor de mensheid om haar bestemming te herwinnen: het eeuwige leven op de herstelde aarde.

Een zwaluw te hulp

Een van onze abonnees stuurde ons het volgende verhaal:

Het is maandagochtend. In een grote papierfabriek zijn de arbeiders net weer aan het werk. Iedereen installeert zich op zijn post; je hoort het gezoem van de machines. Plotseling klinkt er een kreet: "Emile, kom snel! Een zwaluw is in een emmer lijnolie gevallen. Ik heb hem eruit gehaald, maar ik weet niet wat ik ermee moet doen. Jij die zo van dieren houdt, jij zult het beter weten dan ik!"

Al vele jaren bezoekt Emile regelmatig naar de school van de Heer. Hij leerde daar meevoelen met de hele schepping, en vooral met de dieren. Hij voedde eens een vrouwtjeshond op die erg aan hem gehecht is geraakt. Ze heeft hem vaak ontroerende bewijzen van haar genegenheid gegeven. Ze begrijpt alles wat haar meester van haar verwacht; bij zijn werk als nachtwaker is zij een kostbare hulp voor hem.

Een paar jaar geleden, toen Emile bij een ongeluk een zoon verloor van wie hij heel veel hield, hoe vaak heeft het brave dier hem haar vriendschap laten voelen! Als hij huilde terwijl hij in zijn auto reed, sprong ze op de voorbank en likte heftig zijn wangen! Ze vergezelde hem vaak naar het kerkhof, maar liet hem niet lang mediteren op het graf van zijn zoon. Alsof ze voelde dat deze momenten de pijn van haar meester alleen maar verergerden, trok ze hem aan zijn mouw en dwong hem met haar liefdevol aandringen om terug te keren. Overmand door zijn verdriet kon de arme man zich dan soms niet eens meer herinneren waar hij zijn auto had geparkeerd. Maar dan leidde Djibi, de brave hond, hem altijd naar de goede plek.

Het is begrijpelijk dat Emile en Djibi onafscheidelijke vrienden zijn geworden en dat ze altijd lief en leed samen delen. Maar de sympathie van Emile strekt zich uit tot alles wat lijdt, tot ieder die hulp en genegenheid nodig heeft. Dus, op de roep van zijn kameraad, snelt hij de zwaluw te hulp. Behoedzaam neemt hij het beestje in zijn hand. Ze is er erg slecht aan toe: haar ogen zitten dicht, haar veren plakken vast aan haar kleine lijfje en zuigen zich vol met lijnolie.

Hoe doe je dat? Waar moet je beginnen? Hij begint met het droog maken van de oogjes, die hij vervolgens baadt in boorwater. Daarna wast hij de zwaluw grondig met lauw water en medicinale zeep om het vogeltje te ontvetten. Als dat werkje klaar is, ziet de zwaluw er nog steeds erg slecht uit! Ze ziet eruit alsof er bijna geen veren meer over zijn, omdat ze zo nat en platgedrukt op elkaar zitten.

Maar de kleine overlevende opent de oogjes. Ze houdt elke beweging van haar redder nauwlettend in de gaten. Haar hartje, dat vol angst en vrees had geklopt, kalmeert geleidelijk. Ze voelt een vriendelijke, weldoende hand en vertrouwt zich er helemaal aan toe.

Emile, in zijn werk als weldoener, droogt nu zijn beschermelingetje af. Hij maakt kleine wattenbolletjes gewikkeld in gaas, en wrijft die voorzichtig overal over het vogeltje heen. Hij praat vriendelijk tegen haar onder het toezien van welwillend oog van Djibi, die alles wat Emile doet, met belangstelling volgt. Ten slotte zijn de veren droog. Emile doet er een beetje talkpoeder op om het laatste restje vocht te verwijderen en wrijft zachtjes over de zwarte vleugels en het witte buikje van de zwaluw. Ze laat hem begaan en sluit van tijd tot tijd haar oogjes van welbehagen en tevredenheid.

Ze is nu in goeden doen, glanzend en sierlijk. Er is geen spoor over van haar gevaarlijke avontuur. Ze neemt nog een paar slokjes water en eet een stukje van Djibi's eten. Emile zet haar dan op zijn vinger en opent het raam zodat ze weg kan vliegen. Maar ze beweegt niet. Ze kijkt naar buiten, blijft een paar seconden stilstaan, slaat dan plotseling haar vleugels uit om zich aan

Emile's overjas vast te grijpen, steekt haar hoofd onder zijn revers en valt in slaap.

Emile kan zijn ogen niet geloven. Hij is ontroerd, zeer ontroerd. Alle arbeiders stromen toe om dit kleine wonder te aanschouwen, dat het gezelschap van een mens verkiest boven de vrijheid. Emile ziet, dat de vogel blijft slapen en gaat weer aan het werk. De zwaluw, die zich warm en veilig voelt, blijft de hele ochtend op zijn plaats. Het is middag: de zwaluw slaapt nog steeds, haar kopje onder de revers van Emile's jas. Hij heeft eigenlijk die middag vrij, en was van plan om zoals gewoonlijk naar zijn huis buiten de stad te gaan. Maar hij weet niet wat hij met zijn protegée aan moet. Ze kijkt hem aan, opent een oog en sluit het weer, en blijft daar zitten zonder zich te bewegen.

Goed! Omdat dat nu eenmaal zo is, denkt Emile bij zichzelf, zal ik haar meenemen. Midden in de natuur zal ze zeker wegvliegen. Wanneer hij bij zijn huis aankomt, vertelt hij zijn familie over zijn avontuur, en ook zij zijn geroerd door het vertrouwen van deze vogel. Dan gaat Emile zijn tuin in, gaat spitten, plukt bloemen en doet allerlei klusjes. De zwaluw blijft op haar plaats. Na het avondeten probeert Emile haar uit zijn overjas te halen. Hij zet haar weer op zijn vinger, houdt haar voor het open raam en zegt zachtjes: "Ga nu maar. Je voelt niets meer van je val in de olie. Je voelt je beter in je natuurlijke omgeving dan hier binnen".

De zwaluw vliegt dan weg, beschrijft een paar cirkels in de lucht en komt dan weer terug om op Emile's schouder te landen. Ze kijkt hem aan met haar heldere oogjes, slaakt een klein kreetje, dan een tweede, en verdwijnt uiteindelijk in de ruimte.

Emile is heel bewogen door dit vertrek. Hij was al gewend geraakt aan dit heerlijke gezelschap! Dikke tranen rollen over zijn wangen. Hij begreep heel goed dat toen de zwaluw na haar eerste vlucht bij hem terugkwam, zij haar dankbaarheid wilde tonen, en dat de twee opeenvolgende kreetjes een "dankjewel" waren voor degene die haar had gered.

Het is gebeurd enkele weken geleden. Sindsdien komt er, elke keer als Emile naar zijn huis gaat, een zwaluw naar hem toe, fladdert rond zijn hoofd en betoont hem haar dankbaarheid met betekenisvolle kreetjes.

Hoe geruststellend is dit charmante kleine, waargebeurde verhaal voor ons hart! Het geeft ons een voorproefje van de verrukkelijke vreugden die de mensen zullen kunnen genieten bij het herstel van alle dingen, wanneer ze hun waardigheid van kinderen van God hebben herwonnen, die verloren ging in Eden. De mens zal dan niet langer een bron van angst en vrees zijn voor de dieren. Hij zal te midden van de hele aardse schepping de rol van beschermer en weldoener vervullen, de rol waarvoor de Eeuwige hem heeft voorbestemd. Laten we daarom met heel ons hart werken aan het bespoedigen van deze wonderbaarlijke dag van het herstel van alle dingen, mogelijk gemaakt door de losprijs die zo royaal aan het kruis voor de mensheid is betaald door onze dierbare Heiland.

Kunnen we hopen?

De afgelopen jaren waren de zomers in Europa warmer dan gemiddeld, soms tot 40°C en hoger op sommige plaatsen. Een artikel in de krant *Tribune de Genève* van 16-17 december 2023 vertelt ons dat dergelijke temperaturen schadelijk zijn voor onze gezondheid.

Opwarming schaadt de gezondheid op een ernstige manier

Hoewel er zojuist een historisch akkoord is bereikt op de COP28, blijven wetenschappers pessimistisch, vooral voor 2024.

In de bijzonder afmattende zomer van 2022 vielen meer dan 70 000 doden door de hitte op het Europese continent. Als onze planeet met gemiddeld 2°C boven dat van voor de industrialisering zou opwarmen,

als een oven en in de winter als een vriezer. 's Nachts veranderde dan het water in ijs en viel de sneeuw soms op de bedden. In de winter van 1951 regende het zo veel, dat de rivier enkele kilometers overstroomde, en de hele regio onder water kwam te staan, waardoor de meeste inwoners moesten vluchten voor hun leven.

Het is wel zo, dat Vittorio's gezin niet veel te verliezen had, maar het was toch nog met een beklemd hart, dat ze zich gedwongen zagen om de armelijke hut waar ze tot nu toe tevreden mee waren geweest, te verlaten en een nieuw nest te gaan bouwen in de buurt van een grote industriestad. Er was een beetje werk, een beetje geld en vervolgens zelfs een beetje overvloed. In het dorp, waar Catania geboren was, was brood zeldzaam en werd heel erg op prijs gesteld. Nu was er zoveel als ze wilden, maar ze vonden het vies. In het verleden had de ellende Catania in grote problemen gebracht: wat zal ik mijn kinderen

te eten geven? Vandaag deed zich een nieuw probleem voor. Ondanks de grote keuze aan beschikbaar voedsel, was het heel moeilijk om iets op tafel te zetten wat iedereen tevreden stelde, want de smaakpapillen van haar verweerde gezin waren veeleisend; ja, het is waar, dat ondankbaarheid een karaktereigenschap is, die zo oud is als de wereld!

Vittorio ontsnapte niet aan dat gevoel van ontevredenheid, maar hij probeerde daar wel uit te komen. Hiervoor schafte hij een Bijbel aan en begon deze van begin tot eind zorgvuldig te lezen. Daar vond hij onder meer het verhaal van David, een verhaal dat hem fascineerde en aanmoedigde. Beetje bij beetje verloren amusement, televisie, en gokspel hun aantrekkingskracht. Zelfs de sigaretten leken hem niet meer te smaken. Dus besloot hij: ik geef mijn geld niet meer uit aan zulke nutteloze dingen. Maar wat ga ik er dan mee doen? Sparen? Nee! Omdat de Heer tegen de rijke jongeman zei, dat hij zijn bezittin-

gen aan de armen moest uitdelen, zal ik zijn raad opvolgen.

Door de mensen om zich heen gelukkig te maken, zag Vittorio het pijnlijke gevoel van ontevredenheid bijna volledig verdwijnen. Het maakte niet uit of zijn vrienden zijn nieuwe manier van leven niet begrepen en zich vrolijk over hem maakten! Hij was gelukkig, dat was het belangrijkste. Niemand in de wereld kon hem dit ontluikende geluk afnemen. Hij hoefde alleen maar in deze richting door te zetten en in de Bijbel te zoeken naar andere wijze raad. Tot zijn verbazing vond hij daar een groot aantal passages die aardse beloften suggereerden, terwijl hij in zijn religie alleen van hemelse beloften had gehoord.

Vittorio hield vooral van het verslag van het leven van de Heer. Wat een voorbeeld van bescheidenheid, nederigheid, zachtmoedigheid, verzaking, toewijding, zelfverloochening en van zoveel lijden om ons te redden, om mij

te redden! Tegenover zo'n liefde, zo'n offer, kan ik niet onverschillig blijven. Ik moet op mijn beurt iets doen voor anderen, voor de mensen in Afrika misschien, die niet zoals ik het licht van het Evangelie kennen.

Vittorio legde deze wens onmiddellijk voor aan de plaatselijke pastoor, die erover sprak met de persoon die verantwoordelijk was voor de missie. Hij verklaarde: "Om zo'n apostolaat uit te voeren is het onontbeerlijk om drie jaar lang een bepaalde opleiding te volgen. Ik zal uw verzoek doorsturen aan degene die daarvoor bevoegd is." Vittorio wachtte, wachtte en het antwoord kwam niet. De tijd begon te dringen en de jongeman vroeg zich af welke betekenis hij aan zijn leven moest geven, terwijl hij helemaal op God vertrouwde, die hem zeker in de juiste richting zou leiden.

Op een dag, dat Vittorio niet thuis was, verscheen er een dame aan de deur. Terwijl ze naar haar luisterde, dacht Catania: ik weet

zouden we dat aantal doden met 5 moeten vermenigvuldigen. De kwestie van de levensomstandigheden en de gezondheid van de mensheid is de afgelopen dagen besproken op de COP28 (de Conferentie in Dubai over de Klimaatverandering), wat heeft geleid tot een historisch akkoord over een overgang naar een tijd zonder fossiele brandstoffen, de belangrijkste boosdoeners van de aanhoudende klimaatverandering. We moeten ze daarom uit ons dagelijks leven bannen, zeggen allen die zich bezighouden met onze gezondheid in koor. Bijna 200 landen hebben de tekst ondertekend, maar de milieuactivisten blijven alarm slaan.

"We bevinden ons in een tijd waarin we in paniek moeten raken, waarin we alles op alles moeten zetten om de bewoonbaarheid van de planeet te redden", donderde Marine Tondelier, nationaal secretaris van de Ecologen in Frankrijk. Tegen 2050 zal een derde van de planeet niet meer bewoonbaar zijn. We zijn bezig tegen de muur op te lopen, en de mensen moeten zich daarvan bewust zijn."

Reacties van het menselijk lichaam

Afgezien van deze discussies, die regeringen waarschijnlijk zullen blijven bezighouden, blijft de impact van klimaatverandering op onze gezondheid zeer reëel. De lijst met gevaren is lang. De meest voor de hand liggende is te wijten aan de hitte. Wanneer de omgevingstemperatuur boven de 40°C stijgt – dit is zeldzaam, maar volgens voorspellingen zal het waarschijnlijk steeds vaker gebeuren – past het menselijk lichaam zich als het ware aan. Bloedvaten verwijden zich, ademhaling en hartslag versnellen, zweten neemt toe, met mogelijk risico op uitdroging. Tot nu toe niets nieuws, maar de som van al deze factoren kan fataal zijn voor de zwakste organismen van ouderen tot die van mensen die buiten werken en een bijzonder risico lopen. Extreme hitte heeft ook invloed op ons gedrag. Het aantal zelfmoorden neemt toe, net als agressie jegens anderen of zichzelf (zelfbeschadiging).

Fijnstof in vervuild water

De uitstoot van broeikasgassen fungeert als brandstof voor deze klimaatschommelingen. Ook vervuiling is zeer giftig. Fijne deeltjes of ozon veroorzaken chronische ademhalingsproblemen en vergemakkelijken

het binnendringen van virussen in ons lichaam. De toename van branden tijdens hittegolven maakt het beeld nog somberder. Veel verontreinigende stoffen, zoals plastic, zijn schadelijk en kunnen chronische hart- en vaatziekten en aandoeningen van de luchtwegen veroorzaken. Overstromingen vormen ook een gevaar voor de gezondheid, omdat vervuild water uiteindelijk ook het drinkwater zodanig vervuult dat het ongeschikt wordt om te drinken. Al deze effecten zijn min of meer bekend en worden vaak als voorbeeld aangehaald door de media. Maar er zijn indirecte effecten van de opwarming van de aarde die moeilijker te voorspellen zijn. Deze omvatten de opkomst van nieuwe infectieziekten. De toename van muggen of teken, dragers van allerlei virussen, kan ervoor zorgen dat sommige ziektes uitbarsten. En in een angst opwekkende samenleving als de onze, schetsen volksverhuizing, afnemende voedselzekerheid, of eenvoudiger gezegd, stress, een beeld van een zorgwekkende en weinig benijdenswaardige wereld.

De zomer van 2024 wordt waarschijnlijk verschrikkelijk

En aangezien noch regeringen, noch mensen zich lijken te haasten om te handelen, is pessimisme aan de orde van de dag. Wat kan een einde maken aan deze sombere vooruitzichten, die toekomstige generaties dreigen op te zadelen met een wereld die gewoonweg onleefbaar is? We kunnen niet te veel zien en het is waarschijnlijk al te laat. In dit opzicht vrezende meteorologen met betrekking tot de zomer van 2024 al het ergste met een zeer uitgesproken El Niño aan de equatoriale kant van de Stille Oceaan. Wat betekent, veel stappen overslaand, dat de zomer van 2024 nog heter zal zijn dan die van 2023, althans in Europa. De eerste analyses zijn niet goed en er wordt al gesproken over recordhitte die eraan komt. Ventilatoren zullen niet helpen.

Het is zorgwekkend om de effecten van extreme hitte op ons lichaam te zien. 70 000 doden in de zomer van 2022, en als dit cijfer de komende jaren verder zou stijgen, is er reden tot zorg. Dit dwingt ons om op zoek te gaan naar oplossingen voor deze situatie. Hoe kunnen we er echter zeker van zijn, dat die oplossing niet op zijn beurt zijn deel bijdraagt aan de verstoringen, die ook weer moeten worden bestreden en geëlimineerd? We willen een einde maken aan fossiele brandstoffen

en "volledig elektrische" voertuigen ontwikkelen. Weet men dat je voor 15 kg lithium (voor de accu's van die auto's) 10 ton lithiumpekkel moet verwerken? Een kilo kobalt staat voor een ton erts dat uit de Congolese ondergrond wordt gewonnen onder ecologische (en vaak menselijke) omstandigheden die ver afwijken van de westerse normen. Volgens sommige deskundigen zal de Europese Unie, om in 2050 koolstofneutraal te zijn, 35 keer meer lithium nodig hebben dan vandaag, 25 keer meer zeldzame aardmetalen, 3 keer meer kobalt, twee keer zoveel nikkel en zal ze de jaarlijkse productie voor aluminium, koper en zink moeten verhogen. Van het eigendom van de grond tot de kant en klare stof, inclusief winning of verwerking, zijn alle onderdelen van deze nieuwe strategische materialen echter al grotendeels in handen van China. Zoals een expert vreesde: "de toekomst zal erg somber zijn, of ze zal Chinees zijn."

Zoals we kunnen zien, is het een lange weg van intentie naar de vervulling van onze verlangens. Adam had te horen gekregen: "De aardbodem zal vervloekt worden vanwege jou. Het is door zwoegen dat je er al de dagen van je leven je voedsel uit zult halen, het zal doornen en braamstruiken voor je voortbrengen..." Gen. 3: 17. Zeker, wij dragen ook een deel van de verantwoordelijkheid voor klimaatverstoringen. En het is heel goed mogelijk dat de gevolgen van onze ongehoorzaamheid aan Gods Wet ons vermogen om ze te verhelpen, te boven gaan.

Wat moet je dan doen? Wend je tot God, voordat het te laat is. Het klinkt kinderachtig, maar het is onze enige hoop op redding. Want het herstel van alle dingen is al voorzien door de Allerhoogste. Zijn geliefde Zoon gaf zijn leven om onze zondige schuld aan gerechtigheid te betalen. Alles is gereed voor de introductie van het Koninkrijk van God op aarde, dat spoedig zal worden gevestigd. Het zal in de plaats komen van de huidige heerschappij van de Mammon en het egoïsme, die zullen verdwijnen. Ze zullen nooit meer gezien worden en niemand zal er spijt van hebben. Het klimaat zal terugkeren naar zijn oorspronkelijke evenwicht en de mens zal weer worden wat hij altijd had moeten zijn, een zoon van God op aarde, een weldoener van zijn medemens die zal hebben geleerd God lief te hebben boven alles en zijn naaste als zichzelf, waardoor hij eeuwig zal kunnen leven.

zeker dat de woorden van deze persoon mijn zoon zullen interesseren. Ze liet zich dan ook niet bidden om de aangeboden brochure te kopen. Toen Vittorio de titel zag: *Licht in de duisternis*, haastte hij zich om die te lezen, want was hij niet op zoek naar het licht? In dit kleine boekje vond hij inderdaad enkele stralen, maar niet genoeg om volledig verlicht te worden.

Omdat hij wilde leven in de volheid van die goddelijke helderheid, schafte hij alle publicaties van diezelfde schrijver, de Boodschapper van God, aan. Nadat hij ze had gelezen, wilde hij ook naar de vergaderingen. Tijdens deze gezegende uren daalden onuitsprekelijke indrukken neer in zijn hart. Hij had nog nooit zulke gevoelens gehad, noch in de wereld, noch met zijn dierbaarste vrienden, noch in de religie van zijn voorouders.

Dit licht dat hem overspoelde, kon Vittorio niet alleen voor zichzelf houden. Hij moest het laten schijnen in de kring van zijn religieuze kennissen, en hij was er zeker van, dat zo'n ideaal hen zou interesseren. Maar tot zijn verbazing stuitte hij alleen op scepsis: "Je hebt te veel illusies; wat jullie de Waarheid noemen is vermengd met vele leugens, zoals het geval is in alle religies."

Vittorio was ervan overtuigd dat hij het licht had gevonden, het volle licht, en zijn verlangen was om het zo goed mogelijk volgens zijn geweten te volgen. Hij aarzelde niet om drie keer per week op de fiets te stappen om de vierentwintig kilometer te overbruggen die hem scheidde van de ontmoetingsplaats, waar deze dierbare familie van het geloof hem zo gastvrij en warm verwachtte. Het maakte niet uit of hij moest zweten in de brandende zon, nat moest worden tot op het bot in de regen of moest rillen door sneeuw en kou.

Vittorio was 28 jaar oud, toen hij de beslissing nam om zijn baan in de wereld op te zeggen om mee te gaan werken aan de oprichting van het Koninkrijk van God op aarde. Wat moest hij veel leren! Ten eerste was er het probleem van zijn grote verlegenheid, die karaktertrek die hem, op school al, verlamde als het er om ging te spreken ten overstaan van de meester en zijn klasgenoten. Hij spande zich tot het uiterste in om de les uit zijn hoofd te leren, maar op het moment dat hij het wilde vertellen, wist hij er geen

woord meer van. Hoe ging hij zich voortaan gedragen op de school van de Heer? Gelukkig vereiste het geen grote intellectuele vermogens, het was genoeg om God boven alles lief te hebben en de naaste net zo veel als jezelf.

Toen hij door de goddelijke genade zijn verlegenheid gedeeltelijk had overwonnen, was er nog een ander probleem dat moest worden opgelost: zijn wisselvalligheid. Inderdaad, in drie jaar tijd was Vittorio dertien keer van werkgevers gewisseld! Of zij konden hun werknemer niet uitstaan of hij was het die niet langer dan twee of drie maanden op zijn plaats kon blijven.

In dienst van de Meester, wat een ervaringen! In de bus die hem naar de wijngaard van de Heer bracht, was Vittorio een keer ingeslapen... Plotseling werd hij uit zijn slaap gehaald door een stem achter hem: "Ik herken u, meneer, u bent een tijdje geleden bij mij langs geweest. Ik heb niet veel aandacht besteed aan uw woorden. Maar vanmorgen voelde ik me vreselijk overrompeld door een slecht gevoelgeest. Omdat ik het niet langer uit kon houden, besloot ik een spiritist te raadplegen die bekend stond om zijn kracht om gekwelde geesten te verlichten. Maar nu ik achter u zit en u zie, voel ik plotseling een bevrijding en keert de vrede in mij terug. Het is dan ook niet meer dan normaal dat ik het geld dat voor deze persoon bestemd was, aan u geef..." Werkelijk, dacht Vittorio bij zichzelf, dit is het bewijs dat de Heer aan de zijnen net zoveel tijdens hun slaap kan geven als aan anderen tijdens hun werk en moeite.

Met betrekking tot zijn wisselvalligheid bewees Vittorio, dat hij deze karaktertrek heeft overwonnen, aangezien hij al dertig jaar in dienst is van dezelfde Meester. En als iemand hem vraagt: "Heb je in al die tijd aan iets gebrek gehad?" kan hij vol zekerheid antwoorden: "Nooit ergens aan!"

Tegenover zoveel bewijzen van goddelijke goedheid, stond Vittorio versted. Hij verlangt er dan ook meer dan ooit naar om met heel zijn hart te werken aan de vestiging van dit prachtige Koninkrijk van God, waar de Nieuwe Hemelen zich over de Nieuwe Aarde zullen buigen om haar vanaf de hoogste plaatsen te zegenen.

Korte kroniek van het Rijk van de Gerechtigheid

We horen veel over oorlogen en geruchten van oorlogen, zoals onze geliefde Heiland ons had verteld (Matth. 24: 6). En hij voegde eraan toe: "Pas op dat u niet verontrust bent, want deze dingen moeten gebeuren. Maar het zal nog niet het einde zijn. Een natie zal opstaan tegen een natie, en een koninkrijk tegen een koninkrijk, en er zullen hongersnoden en aardbevingen zijn op verschillende plaatsen. Dit alles zal slechts het begin van de ellende zijn." Matth. 24: 6-8. We worden getroffen door de bijna letterlijke vervulling van deze profetie van onze dierbare Verlosser over de eindtijd.

En de geliefde Boodschapper van onze tijd zei onlangs in een uiteenzetting: "Het is de hoogste tijd om te doen wat nodig is, want wat komen gaat, zal verschrikkelijk zijn. Wat we in de laatste oorlog hebben gezien, is slechts een kleine opmaat naar wat komen gaat. Het zal verschrikkelijk zijn. Het zal een leed zijn zoals het nog nooit is geweest en zoals het nooit meer zal voorkomen. In die tijd zullen alle werken van het vlees zonder uitzondering worden blootgelegd, en alles zal met Babylon wegzinken in een immense geraas en een monsterlijk menselijk bloedbad.

En dit had heel goed voorkomen kunnen worden als we kennis hadden willen nemen van de gemeenschappelijke basis om tot overeenstemming te komen die aan de mens wordt geboden om een catastrofe te voorkomen.

Alles is getoond en gedetailleerd, maar net als in de tijd van Noach wil men er niets van weten. Dan moet Jeremia's pot koken tot het vlees gaar is. En het is de immense ketel van de grote verdrukking die alle dingen in orde zal brengen. Dat zijn de werken van het gevallen vlees die op de proef worden gesteld. En de beproeving zal aantonen dat deze werken niet kunnen overleven. Daarom zullen alleen zij die duivelse werken terzijde hebben geschoven om op de geest te zaaien, in staat zijn stand te houden.

Het is daarom dringend nodig, als we beschermd willen worden en in staat willen zijn om onze glorieuze opdracht van de openbaring van de kinderen van God te vervullen te midden van de tegenspoed, om er nu aan

gewend te raken om alleen op de geest te zaaien en al het andere te liquideren en de waarheid na te leven.

Het is niet de grote benauwdheid die gevreesd moet worden, noch de macht van de tegenstander, Satan, maar onze eigen zwakte. En dat is waar we al onze inspanningen op moeten richten. Dus laten we de weinige tijd die we nog hebben, gebruiken. Laten we gebruik maken van Gods immense geduld, laten we het tot onze redding maken om de definitieve overwinning te behalen, en om te behoren tot degenen tot wie de Heer zal kunnen zeggen: "Sta op en hef uw hoofd op, want uw verlossing is nabij!" Lukas 21: 28.

In dezelfde exposé beschreef de geliefde Boodschapper het herstel van alle dingen die op de grote rampspoed zullen volgen in deze bewoordingen: "We hebben onuitsprekelijke visioenen voor ons. Hoe eerder we hebben gedaan wat nodig is, hoe eerder het herstel van alle dingen zijn glorieuze vlucht kan nemen. Wat een vreugde is het voor de heerscharen van de Heer om te werken aan de reiniging van de aarde, zodat ze een prachtig paradijs mag worden! Denk je eens in! Om bomen te planten, om de woestijn groener te maken, om de moerassen droog te leggen, om het hydrografische systeem tot in zijn perfectie te herstellen, zodat de regen en de kou voor altijd kunnen verdwijnen; het is een boeiend werk dat verder gaat dan alles wat je kunt voorstellen. Maar het is klaarblijkelijk alleen door de kracht van de geest van God dat al deze dingen nieuw zullen worden."

Deze vooruitzichten moeten ons inspireren en ons de aansporing geven om al het mogelijke te doen om het Koninkrijk van God eindelijk op aarde te introduceren en aan alle tegenslagen eindelijk een einde te maken. Laten we dit niet vergeten, dankzij het grote offer van onze dierbare Heiland en zijn trouwe metgezellen.

Voor België: 11, rue de la Bassette – 1330 Rixensart, Tel. 02/ 653 50 20.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 – 2331 KG Leiden. Tel. 06-51 15 64 91.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Miguet, CH-1236 Cartigny Imprimerie Villière, 74160 Beaumont, France.